

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-tér 1.
Egyes számot kaphatók: a kohánytösdékben.

Titkári jelentés.

A Kath. Kör 1908. évi március 15-én tartott közgyűlésén
mondotta: **DORNIS ISTVÁN**, titkár.

Nagyságos és főtisztelendő Elnök Úr!
Mélyen tisztelt közgyűlés!

A Katholikus Népszövetség ideai alakuló közgyűlésén mondotta a gyűlés egyik szónoka, hogy „a deklamáció katholicizmus ideje lejárt s elkezdett a cselekvő katholicizmus ideje.”

Ha a székesfehérvári katolikus kör utolsó évi működését nézem, örömmel konstátalom, hogy nálunk is kezd beállni az az örvendetes, rég óhajtott fordulat. Több, mint egy évtizeden át gyűléseztünk, jegyzőkönyveztünk, kapacitáltunk, hangversenyeztünk — talán szabad mondanom — mindig több-kevesebb céltudatossággal; de katolikus irányzatunk sohasem domborodott még, ki oly határozott körvonalakban, sohasem marokolt bele oly erősen az élet lendülő kerekének küllői közé, mint a lefolyt évben.

Hogy állításomat igazoljam, elég rámutatnom egész röviden körünk múlt évi működésére. A székesfehérvári belvárosi katolikus kör volt az, mely Püspök Védnök Urunk kivánságára kiadta a jelszót, hogy a magyar katolikusoknak le kell menniök a pécsi szabadtanítási kongresszus tanácskozásainak ellenőrzésére. Hogy milyen szükségesség volt ez az ellenőrzés, azt az eredmények megmutatták: Három napi tanácskozás után a régi liberális kétkulacos tudomány és a szabadkőműves szociáldemokrata demagogia pörpére vetkőzve állott az ország közvéleménye előtt s a mi irányunkkal nem rokonszenvező sajtó is kénytelen volt elismerni, hogy hazánk, kulturánk, erkölcsiünk keresztény és magyar jellegének legjelentősebb védője az a tábor, melynek első-

rangu zászlótartói a pécsi küzdelemből részüket kivették.

Decemberben a kör fejedhetlenül szép szent Erzsébet-ünnepélyén az emlékezés fátylóját gyújtott meg annak a kedves, annak az ideális lelkű magyar szent Asszonynak a tiszteletére, kinek erényeire, jóságos szeretetére, irgalmas szívére talán sohasem volt akkora szüksége az emberiségnek, mint napjainkban.

Januárban a kath. Sajtó-egyesület zászlóját bontottuk ki városunkban. A széles látókörű, tapasztalatokban gazdag előadó beszédének hatása alatt felszáznál több jövevő és rendes tagot gyűjtöttünk ott a helyszínen ennek a mindennapi kenyérnél is szükségesebb egyesületnek a javára. A tagok toborzása azóta is szakadatlanul foly s a sajtó-estélyen elhangzott gyűjtő és ellenállhatatlan erővel ható beszéd a katolikus kör áldozatkészsége folytán ma már 3000 példányban forgó közkezen városunkban, hogy a lelkeket a katolikus sajtó szükségességéről meggyőzze.

Nem lenne teljes e. beszámoló, ha meg nem emlékezném a —kör ez évi legjelentősebb, mert legrendszerezesebb, legkitartóbb, legkomolyabb munkájáról, a társadalomtudományi kurzusról. Több mint két hónapon át, összesen 15 előadásban szölt a keresztényi tudomány ezen a kurzuson a város tanulni, tudni és tennivágyó intelligens férfiközönségéhez, mely nem remél számban, nem várt kitarással vett-részt, ezeken a nagyon komoly célt szöigáló, igen magas színvonalon álló esték előadásain. Örvendetes tanubizonyosságai ezek az esték annak az eddigi általánosan tagadott ténynek, hogy Székesfehérvár közönsége szívesen, kitarással hallgat és tanul komoly dolgokat is, csak az utat kell széhez és szívéhez megtalálni. Engedje meg a Mélyen tisztelt Közgyűlés, hogy én ebben a társadalomtudományi kurzusban az

eiső lépést lassam az általam éveken át sürgetett katolikus lyceumi előadások felé, melyeknek ma már, szerintem, semmi akadályuk nincs és szabad legyen bejelentem, hogy a rendező bizottság az ideai sikeren felbuzdulva, már is egy, a jövő télen tartandó nagyarányú apologetikus kurzus eszméjével foglalkozik.

A külvárosi főkkörök működéséről, állapotáról alább számolok be. Itt csak annyit említek meg, hogy a főkkörök egy impozáns, együttes ünnepélyt tartottak a szent István tereben szent Imre születésének kilencszázéves évfordulója alkalmából; hogy a Katholikus Népszövetség szervezése a külvárosi körökben már is megkezdődött s a felsővárosi főkkör vezetősége elsősorban dr. Klauz György kanonok ur buzgólkodása folytán komolyan foglalkozik egy minden tekintetben megfelelő modern helyiség megteremtésének gondolatával.

Ezek után a Katholikus Kör belső életét nagy vonásokban a következőkben vázolhatom.

I. A Belvárosi Katolikus Kör mindennapi élete a múlt évekhez képest semmi jelentősebb változást nem mutat. S ezt örömmel jelentem ki, mert ez bizonyítéka annak, hogy a Kör a régi, helyesnek, jónak bizonyult uton biztosan, tudatosan halad kitűzött célja felé. Tagjainak egymással való érintkezését ugyanaz a szeretet, a Kör szellemét ugyanaz az egységes demokrácia, kedélyesség és „jókedv” jellemzi, mint a múltban. Ha van változás a Kör életében, az csakis abban nyilvánul meg, hogy a Kör helyiségeit mindig többen és többen látogatják a Kör tagjai közül s ami különösen örvendetes: az ifjúság soraihoz. Mi tiszteljük, becsüljük, szeretjük az öreg kort, de nem feledjük, hogy: akit az ifjúság azé a jövő.

A Belvárosi Kör tagjainak száma 330.

A Lincoln-tavi lányka.

— A „Fejérmegyei Napló” tárcája. —

Chicagóban, a Palmer-féle kávéház nagytérképében egy fiatal angol ül s harapdálja a bajuszát. Hirlapíró volt s alig egy hét előtt történt, hogy a „Kakas” című hirlap szerkesztője megígérte neki, hogy egy egész sorozat tárcacikket közöl fölő, ha valami új eszmére tudna szert tenni... Azóta egyre törte rajta a fejét. Új eszmét! Okvetlenül meg kell találnia azt az új eszmét! A nagyterem, mint rendesen, tele volt látogatókkal s olyanokkal, kik mint Bartlett Charlie, az édes semmittevésnek adták oda magukat. A piros bársonyszékék mind el voltak foglalva s a pitvarnak fekete meg fehér márványkockákkal kirakott padozata visszhangzott a jövő-menő népléptei zajától. Kényelmesen nézegette a tömeget. Csinos nő jött le a lépcsőn, de ezt is, még a pinczért is, meg a pénztárnoknőt is csak úgy homályosan, öntudatlanul látta. E látomány mind csak olyan fejtelen volt, nem zavarta gondolatát, bár az a lányka csakugyan jobban megérdemelte volna a figyelmet, mint a többi körülötte sürgölődők. E látomány is eltűnt szeme elől s belemélyedt az újságolvasásba.

A mint lapozgatná az újságot, valami hirdetés nyílna eszmét ébresztene benne; elővasta négygyezer. Így hangzott:

„Mértéktelenség. Remek tartózkodási hely korlátolt számú, minikét nembeli oly betegek számára, kik iszákosságban, sápkórban szenvednek, vagy morfiუმევők. Szigorú orvosi felügyelet; fényes berendezés, szórakoztató játékok. Kiváló ajánlatok. Bővebb felvilágosítást nyújt dr. Fergus, Menhely, Lincoln-tava.”

Az ilyen helyen való élet csakugyan érdekes tárgy a megfigyelésre. A „mindkét nembeli betegek” tanulmányozása mindenestre érdemes.

— Ugy látszik, mondá Bartlett Charlie magában, hogy biz én „heurekát” kiálthatok. Ilyen tárgyról még aligha írtak s délután egypár sorsral megszerezcséltem az érdemes doktor urat!

S megírta neki, hogy „áldozatál esett az alkoholizmusnak.” Megírta, hogy szigorú, tartózkodó életmódot kíván folytatni. Miután azonban nem szeretne hiába fáradni, sem azt nem óhajtaná, hogy kigyógyítása soká késleltetné, szeretné tudni hány úri ember s hány urnó tartózkodik most dr. Ferguson menhelyén.

A forduló postával érkezvő válasz kielégítő volt. Az árak ugyan jóval magasabbak voltak, mint a mindőknek gondolta, de az írtázat husz beteget számolt s nyolcz nő volt közöttük. Ha tehát elhatározná, hogy dr. Ferguson gondjaira bizza magát, ez szívesen venné, ha érkezéséről eleve tudósítaná. Nyílt hangú, előrelátó levél volt s Charlie válaszolt is rá azonnal, tudatván, hogy a „Menhely”-en a következő napok valamelyikén jelentkezik. Most már nagyon jó kedélyhangulatban volt s meg volt győződve róla, hogy a „Kakas” nagyon kellemesen lesz meglepetve cikksorozata által

Lincoln-tava alig egy napi járásra volt a várostól s midőn Bartlett állomáson kiszállott, azonnal látta, hogy a „Menhely” nagyon ismeretes intézet. A portás mindjárt meg is mutatta, hogy ott van ni ama facsoport mögött. Charlie elrendelte, hogy a bődönjét késedelem nélkül utána hozzák s maga is sietve megindult a kijelölt irány felé.

Dr. Ferguson a legbarátságossabban fogadta.

— Örülök, hogy láthatom önt, Mr. Bartlett,

mondá; remélem, uram, nem fogja megbánni e lépést. Sejttem, hogy ha komolyan veszi a dolgot, hamar legyőzzük azt az átkozott szenvedélyt.

— Ön nagyon kedves, felelte Charlie, miközben mintha kissé el is pirult volna; azt hiszem, igaz van. A magam részéről a legjobbat ígérem.

Következtek a szokásos tudakozdások, melyekre azonban részben már elő volt készülve. Többi között megkérdezték, mióta rabja e szenvedélynek s miután nagyon jól tudta, hogy a külseje egyáltalán nem vall iszákos emberre, elég óvatosan azt felelte, hogy csak rövid ideje esett a bajba. Utóbb megvallotta önmagának, hogy nagyon jól állotta meg a próbát. Aztán az orvos a fekete szolgának csemetett, hogy mutassa meg neki a számára előkészített hálószobát, azt a megjegyzést fűzve meg hozzá, hogy ne érezze magát sértve azért, ha megvizsgálják a podgyászát, hogy nincs-e valami szeszcsész ital elrejtve benne.

— Szokásaink közé tartozik, mondá; az az egész szükséges „szokásaink” közé.

Ugyanezt a tréfát kockáztatta meg minden ujon érkezett vendégével szemben. Némelyik beteg nevetett, másika meg szomoruan mosolygott. Charlie nevetett s az orvos szentül meg volt győződve róla, hogy semmi veszélyes italt be nem csempészett.

— De azért dohányozni, remélem, szabad?

— Hát hogyné, fer fel te dr. Ferguson. Tehet itt, uram, a mit csak akar; mindet, csak egyetlen egy dolgot nem; ne felelkezzék tehát el magáról. Hatkor ebédelünk, Mr. Bartlett, aztán meg, nyári este levén, a kertben sétálhatunk.

Charlie felkereste szobáját s pipával meg egy elbeszéléssel a kezében kényelmesen elnyújtózott a nyugágyon. Most megszöialt a harang s tele kíváncsisággal lesietett.

Mai lapunk 4 oldal.

Mint örvendetesen jellemző tünetet emleget ki, hogy a Katholikus Kör tagjai közül éveken át alig lép ki valaki, csak ha a halál kiszólítja, vagy városunkból elköltözik. Régi, érdemes tagokat vesztettünk id. Turi Antal választmányi tag és Rupp Kálmán Körünk egyik derék, buzgó, lelkiismeretes, számvizsgálójának halálával; dr. Reichardt Tamás váratlan, tragikus kimúlásával pedig egyik legerősebb pillére dől ki Körünknek, a szeretetreméltó egyéniséggel, nagy, alapos tudásával, hivatva lett volna arra, hogy hosszú időn át vezető szerepet töltsön be városunk katolikus társadalmi életében.

Múlt közgyűlésünk óta 6 választmányi ülést tartottunk, melyeken nem egy fontos és életbevágó határozatot hoztunk. Hogy ezek közül csak néhányat említsék: beléptünk a Katholikus Sajtó-Egyesület alapító tagjai sorába, anyagi áldozattal támogatjuk az Uj Lappnak helybeli, nagy hivatást betöltő mellékletét, Krécsey Miklós kir. főmérnök, választmányi tag indítványára a Kör helyiségében két sajtó-perselyt állítottunk fel s. az azokban összegyűlt összegből eddig is 25. koronát küldöttünk el a Sajtó-Egyesületnek.

Körünk anyagi helyzetéről és a könyvtár állapotáról a pénztári, illetőleg könyvtárosi jelentések fogják a M. T. Közgyűlésnek hű és örvendetes képet nyújtani.

Felszerelésünk a társalgóban volt elnökünk Gremspurger István ajánlástól képevel, a játszótérben a terem két oldalát elfoglaló új, modern ruhafogással gazdagodott. Buzgó gazdasági ellenőrünk a jövő tölre négy új játszóasztal és 30 db új szék beszerzését igéri.

Estélyeink nagyértékű előadásait Izsóf Alajos és Cereley József lapszerkesztők tartották, a társadalomtudományi kurzus előadóinak munkáján dr. Prohászka Ottokár püspök-védnök urunk és dr. Viss József teológiai tanár osztottak.

Február hó 1-én és március 2-án sikerült tea-estélyeket rendeztünk. Ugy ezeknek, mint többi estélyeinknek magas színvonalon álló művészi keretéről dr. Kneffel Ferenc, körünk haznagya gondoskodott az ő nagy művészi tudásával és fáradhatlan, őnzetlen buzgalomával. Munkáját sok áldozattal támogatják körünk női és férfi énekkarának buzgó tagjai, kiknek ez uton tolmácsolom a Katholikus Kör őszinte halálját és köszönetét.

A főkkörök működéséről a beküldött jelentések alapján a következőkben van szerencsém a M. T. Közgyűlésnek beszámolni.

Igazán a mértékletesség házána lehetett elnevezni; a mint asztalhoz ültek, e nézetében még jobban megerősített. Mindenki abban találta élvezetét, hogy a jelentkező jeleket figyelemmel kísérv. A közvetlenül mellette ülő, a mint borocsokját szürcsögtet, hozzáfordult s megjegyzé: „Senim mértékletesség a mai napon, uram; ez már a harminadik napja, hogy ily mértékletesen iszom!” Nagyszerű! A szembenülő nő hallgatólag zsebmegbeszédet s szomszédnőjéhez hajolva és fejet jelentőségteljesen megcsóválva, megszólítja: „Közönséges, durva ember, susogta, nagyon durva! Hát ön, édes, hogy van?” Ez a beteg, a mint később megtudta, sápkóros volt.

A mint imé körültekintett, pillantása egy lánykával találkozott, ki alig lehetett több huzsonöt évesnél. Halvány arca nagyon érdekes volt s szépsége, fiatalágával párosulva, e környezetben igazán megható volt. Charlie elcsodálkozott, hogy vajjon mily különös szenvedély lehet az, mely ezt a virágot bántja s kigyógyul-e vajjon egyhamar. Remélte, hogy később majd megismerkedik vele: Reménye teljesült. Dr. Ferguson a kertben megismertette őket egymással.

— Mr. Sartlott, Miss Vancouver.

— Hát, hogy érzi magát itt? mondá a lány. Fogadnék, hogy máris úgy gondolkozik, bár el ne jött volna ide?

Charlie bókkal felelt s vígan biztosította, hogy téved.

— Miért gondolnám azt? kérdé.

— A kezdetje valamennyiünkre nézve oly iszonyu kellemetlen, mondá. En az első éjjelen egyre sirtam, de most már könnyebben viselem, ugy-e doktor ur?

— Ön nagyon kedves, jó kislány, hagyta rá az orvos. A következő napok valamelyikén visszafordítjuk a rokonaihoz.

II. A felsővárosi katolikus kör tagjainak száma 280. Összes évi bevételé 1112 kor. 20 f. Kiadása 493 k. 4 f. Maradvány 619 kor. 26 fl. Hozzájárultak a pénztári maradvány gyarapításához: Dr. Klaucz György 50 k.-val, Berreg József 50 k.-val, Tamás Vilmos 10 k.-val és Knittelhoffer István 10 k.-val. Múlt közgyűlés óta tartott 18 felolvasási, tevékeny részt vett dalárdájával az együttesen rendezett Szent Imre ünnepélyen. A könyvtár 380 kötetet számlál, forgalmi száma 750. A tagok rendelkezésére áll 11 lap és folyóirat. A főkkör dr. Klaucz Györgyöt díszelnökvé választotta; alenök Knittelhoffer István lett Schmall György helyett.

III. A vízfürdősi fiók-kör tagjainak száma 103. Pénztári bevétele 682 k. 36 f. Kiadása 351 k. 83 f. Maradvány 330 k. 53 f., beleszámítva Posits Mihály 100 k. adományát. A tél folyamán a főkkör 12 felolvasást, illetőleg szabadelőadást és színdarabot rendezett. Könyvtára 318 kötetből áll, forgalmi száma 463. A tagok összesen 8 lapot olvasnak.

IV. A palotavárosi fiók kör tagjainak száma 177. Pénztári bevétele volt 982 k. 55 f. Kiadása 393 k. 90 f. Takarékpénztárban és részvényekben vagyona 528 k. 4 f. Pénztári készlet 60 k. 61 f. A kör tőkénének hozzájárulásához hozzájárultak Szuborics Jenő, a kör egyházi elnöke 100 k.-val, b. Langer János, a kör volt világi elnöke 50 k.-val, Németh János 40 k.-val. Múlt közgyűlés óta rendezett a kör 3 ünnepélyt, sz. József, sz. Imre és sz. Erzsébet tiszteletére, 17 felolvasóestélyt és egy táncmulatságot. A könyvtárban van 406 mű 450 kötetben. A könyvtárt 74 tag vette igénybe, kik 1375 művet (1438 kötet) olvastak. A kör Istenben boldogult Langer János helyébe Pnusch Rafael iparistaneiskolai igazgatót választotta meg világi elnökének. Választmányi tag lett Németh János.

V. A lóvárosi kath. kör tagjainak száma 110. Vagyona 1432 kor. 33 fillér. A kör a tél folyamán 13 felolvasóestélyt és 1 táncmulatságot rendezett. Könyvtára 591 műből áll. Szaporodott 48 kötettel, forgalmi száma 348. A kör tagjai 8 lapot és folyóiratot olvastak. A kör alelnöke lett Solyom Lajos helyett Gáspár Károly; könyvtárossá Péntek Ferenc helyébe Pusztai Sándor választott meg. A lefolyt évben a kör egy harmoniumot szerzett be.

Ez, M. T. K. főbb vonásokban a székesfehérvári katolikus kör egy évi életének képe. Az elmondottak alapján, gondolom, nyugodtan konstatahatom most is, mint annyi éven át, hogy

A hölgy, ki ebéd fölött ott mormogott, most valami kéréssel jött a doktorhoz a Bartlett és Miss Vancouver együtt, magukban sétáltak odább. Szabad-e, mormogta Charlie, ha ugyan nem gondol idomlatannak... De tén nem is kellene kérdeznem!

— Hogy mért vagyok itt, ugy-e azt gondolja? mondá, fényes tekintetét nyíltan reáirányítva. Oh, az én bajom a morflum, morflumomaniában szenvedek; hát maga?

— Hát — az ivás, mondá székenkzeve Charlie, csak hogy tudja, kérem, az én esetem nem nagyon veszélyes; mert hamar hozzáláttam a baj gyógyításához.

— Oh, felelé a lány. Majd mintha hirtelen támadt őszítnök engedne, kezét Charlie karjára téve folytató: S nem kívánja meg? El tudja hagyni csakugyan? Mondjon meg mindent.

— Már az igaz, hogy meginnám egy kis whiskyt, hagyta jóvá. Hát maga? Maga is — hogy is mondta — megkívánja? Vagy nélkülözheti?

— Csak úgy mondtam, felelé vállat vonva; csak neki mondtam úgy, de ne higlye. Az én esetem reménytelen, az én! Engem nem gyógyít soha semmi; ő azt hiszi, hogy megnyugodtam, mert csendes vagyok; de megcsalom, hitegetem; de ha kint leszek.

— Ujból neki adja magát?

— Oh, líhegte, élek halok érte, szeretem; ebben e perczen, rögtön élek vele. Nem próbálta meg soha? Az a legnagyobb gyönyör! Ne is beszéljünk róla. Hamar, beszéljünk csak másról! Mesélje el a whisky gyönyöreit; én azt meg nem érhetem!

(Vége köv.)

Körünk dokandenciát nem ismer. A külvárosi körök keretei a körülmények folytán itt ott tagadhatatlanul eltolódnak, munkáikörük közönségük több-kevesebb változason megy keresztül, de ez a katolikus öntudat, tevékenység és művelődés teheteiben épen nem jelent veszteséget. S ami a fő, mindez a belvárosi katolikus kör nem érinti. Ez a kör ma is az, ami eddig volt, a város intelligens katolikus közönségének otthona, szellemi életének irányítója, lassan-lassan nekilendülő öntudatának ébresztője, működésének, tevékenységének vezetője.

Tudom, hogy bár kevesen, de még mindig vannak, kik nem értenek meg bennünket, mélyen elrejtett okokból nem szimpátiáznak törekvésünkkel, nem osztóznak munkánkban; itt ott a kicsinylés Ezzsal bőrével takart féltékenységgel hangja is hallatszik még; egyik helyen elfogultak, türelmetlen felekezéteskedők vagyunk, másutt katolikus irányunk korrektsége esik kifogás alá: de én úgy látom, úgy érzem: és legőszintébb meggyőződéssel mondom, hogy jó uton járunk. Semmiféle vallásu polgártársunk meggyőződését meg nem bántjuk, nem sértjük, és feleletem az egyik vadrá; egész jelenté em s az urnapi körmeneten zászló alatt testületileg megjelenő körünk a bizonyossága annak, hogy Püspök Védnökünk lelkes, bölcs irányítása, gondos ellenőrzése mellett mindent megteszünk, hogy az adott viszonyok között az öntudatból évtizedek folyamán teljesen kiforgatott katolikus közönségünk lelkében kitartó, szelíd, türelmes munkával élesszük azt a lángot, mely másfél évtizeddel ezelőtt már alig hogy pislogott.

Es ezért — talán megengedi a Mélyen Tisztelt Közgyűlés, hogy jövőben követendő programunk gyanánt kimondjam: jótanácsot, jóakaratu kritikát, szeretettől sugallt észrevételeket bárkiktől szívesen fogadunk; nehéz feladatunkból részt kérő munkatársakat örömmel üdvözlünk; egyébként pedig haladunk előre a magunk útján, mint eddig, míg célt nem érünk.

Kérem jelentésem szíves tudomásulvételét.

ÜJ DON SÁ G O K.

— A Fejérmegyei Széchenyi Szövetség tegnap délelőtt fél 12. órakor 3 tagu küldöttséggel tisztelettel Saára Gyula drnál. A küldöttség nevében Kovács Kálmán alelnök Saára Gyula drt. a Szövetség tb. elnökségének elfogadására kérte fel. Saára Gyula dr. válaszában készséggel elfogadta a tb. elnökséget; ígéretet tett arra, hogy a Szövetséget kitűzött feladataiban támogatni fogja s egyuttal felajánlotta munkásságát a szövetség kitűzött munkaprogramjának betöltésére. Itt említjük meg, hogy a Szövetség a teljes honvédeknek közreműködésével impozáns megnyitó-ünnepséget rendez a Szent István-Teremben f. hó 25-én este 6 órakor. Az ünnepséget, melyre az Országos Széchenyi Szövetség számos tagja is lejön, társasvácsora követi, melyre jelentkezni lehet a Széchenyi Szövetségnek a kath. egyesületi házában levő helyiségében. Músort következő számbunkban lakunk.

— Uj gazdasági főtiszt. A helybeli székeskáptalan f. hó 16-an tartott üléséből a nyugalomba vonult báró Dürneisz Sándor utódaul pátkozdi tisztartóvá Zaitz Gusztávot nevezte ki.

— Kitüntetés. Koncz Imre, seregélyesi református lelkész, a vértessajai esperesi kértlett esperesét, kir. tanácsosi címmel tüntette ki. Ö l'elsége.

Március 15.

A városunkban és megyénkben lefolyt március 15-iki ünnepségekről még egyre kapjuk a jelentést. A magyar szabadság halhatatlan eszméje a meg-megújuló évek során ugyanazon lelkeséggel gyujtja fel a szíveket. Az idei márciusi ünnepélyek bensőségben s a nemzeti lélekre való hatásban nem maradnak az előzők mögött.

A felsőbb leányiskola szabadságünnepé a főgimnázium díszterében folyt le nagy számu

